

מנחות לד. (ש2) עד לה. (ש14 מהסוף)

ביאורי מושגים

הזמנה מילתא - מח' בסנהדרין (מז:): בין אביי לרבא האם כשמייעדים חפץ הוא כבר מתקדש ו/או נאסר או רק כשמשמשים בו.

כתיבה תמה - כתיבה יפה ושלמה. בתפילין ומזוזות ודאי שצריך כתיבה תמה. לגבי ס"ת - מח'.

סיכום הסוגיא

שיטת ר"מ תקפה רק לגבי צד ימין שהוא הצד שבו שמים את המזוזה

פתח עם מזוזה אחת: ר"מ: חייב במזוזה חכמים: פטור

הטעם לחיוב מזוזה בצד ימין נלמד מ'ביתך' - צריך לשים בדרך הביאה שלך שהיא ימין. א. אדם עוקר את רגל ימין קודם ב. 'ויתן אותו אצל המזבח מימין בבא איש בית ה'

תפילין של ראש

1. צריך שהבית של ראש יהיה מעור אחד - ולזכרון - אחד ולא ב' וג'
2. צריך שיהיו ארבעה בתים - ר"ע: טט-2-2-פת-2, ר"י: פעמים הטטפת מופיע ביחיד ופעם ברבים.
3. צריך לכתוב את הפרשיות על ארבע עורות, אם כתב על אחד והניח בארבע בתים - כשר ובתנאי שיהיה או רווח לשיטת ר"י או הפסק של חוט או משיכה לשיטת חכמים.
4. צריך שיראו מבחוץ את החריץ (לפי אביי צריך שהחריץ יהיה עד למטה ולפי רב דימי מספיק שיהיה ניכר)

תפילין של יד

1. צריך בית אחד
2. צריך לכתוב את הפרשיות על עור אחד. אם כתב על ארבע עורות כשר (לפי ר' יהודה בברייתא צריך להדביק אותם, למרות שמשמע מר' יוסי שהוא חזר בו)

3. (גמרא) ניתן למסקנה להניח של ראש על היד ובתנאי שלא השתמשו כבר בתפילין כיוון שקדושתן חמורה יותר משל יד (לפי מי שאומר שהזמנה מילתא צריד גם תנאי)

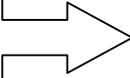
סדר הפרשיות

רש"י: הכל מסודר לפי הסדר בתורה: קדש, והיה כי יביאך, שמע, והיה אם שמוע. ר"ת: שמע - בצד החיצוני: קדש, והיה כי יביאך, והיה אם שמוע, שמע.

קדש, והיה כי יביאך מימין הקורא. שמע, והיה אם שמוע משמאל הקורא.

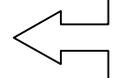
לשיטת אביי אם החליף את הסדר של הפרשות הפנימיות או החיצוניות - כשר. אם החליף בין פנימית לחיצונית פסול. ולפי רבא תמיד פסול.

הרצועות יכולות להיות בצבעים אחרים (חוץ מאדום) בחלק הפנימי.

הלכה למשה מסיני

1. מעברתא
2. תיתורא
3. שין של תפילין
4. רצועות שחורות
5. ריבוע (בעמוד הבא)
6. קשר של תפילין (")

הרצועות חייבות להיות מעור